

**แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการพิเศษ)**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน.....นางสาวศศิกันต์ บุญเมือง.....

ตำแหน่งปัจจุบัน.....นักวิชาการป่าไม้.....ระดับ.....ชำนาญการ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

หน้าห้องรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (นายณรินทร์ ประทวนชัย) มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบกลั่นกรองหนังสือราชการและรูปแบบความถูกต้องก่อนนำเสนอรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (นายณรินทร์ ประทวนชัย) ซึ่งประกอบไปด้วยงานของสำนักอุทยานแห่งชาติ สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ สำนักสนองงานพระราชดำริ และสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) และสาขาสระบุรี สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๒ (ศรีราชา) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ (พิษณุโลก) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) และ สาขาลำปาง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๔ (ตาก) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) และ สาขาแม่สะเรียง การจัดทำกำหนดนัดหมายและการประชุมของหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนประสานงาน จัดเตรียมข้อมูลเพื่อประกอบการประชุม ช่วยตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร ดำเนินการเกี่ยวกับการรับ - ส่งหนังสือในระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง.....นักวิชาการป่าไม้.....ระดับ.....ชำนาญการพิเศษ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ศักยภาพของอุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบวางผังบริเวณ (Site plan) และจัดทำแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นที่เขตบริการและแหล่งท่องเที่ยว เป็นการรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยเป็นไปตามหลักการจัดการอุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน กำหนดแผนการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในสภาพที่ดี สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสมสำหรับทุกคน (Universal Design)

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง.....การวางผังบริเวณสิ่งก่อสร้างเพื่อจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม. ๓ (เกาะกระดาน).....

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ.....เมษายน ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๕

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความรู้เกี่ยวกับการวางผังบริเวณเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติ ความรู้เกี่ยวกับการแบ่งเขตการจัดการพื้นที่ (Zoning) และการจัดการพื้นที่ใช้ประโยชน์ในเขตบริการ และความรู้เกี่ยวกับการจัดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

ขั้นตอนการสำรวจ วิเคราะห์ และออกแบบวางผังบริเวณสิ่งก่อสร้างเพื่อจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม. ๓ (เกาะกระดาน)

๔.๑ การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน โดยการเก็บข้อมูลจากการจัดทำแบบสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ

๔.๑.๑ ภาพรวมของอุทยานแห่งชาติ ประกอบด้วย

๔.๑.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานภาพรวม เช่น ประวัติการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ ที่ตั้ง อาณาเขต ขนาดพื้นที่ การเข้าถึงพื้นที่ และอัตราค่าสิ่งอำนวยความสะดวก

๔.๑.๑.๒ ข้อมูลสภาพทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ พืชพรรณและสัตว์ป่า จุดเด่นและศักยภาพของพื้นที่

๔.๑.๑.๓ ข้อมูลการท่องเที่ยวและนันทนาการ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมนันทนาการในอุทยานแห่งชาติ รูปแบบการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่โดยรอบพื้นที่อุทยานแห่งชาติ สถิตินักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

๔.๑.๒ ข้อมูลของบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และบริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม. ๓ (เกาะกระดาน).

๔.๑.๒.๑ ข้อมูลพื้นฐาน เช่น ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ให้บริการ อัตราค่าสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมนันทนาการ รูปแบบการท่องเที่ยว เป็นต้น

๔.๑.๒.๒ ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งในปัจจุบัน และความต้องการเพิ่มเติม

๔.๑.๒.๓ ข้อมูลสาธารณูปโภค เช่น ระบบน้ำใช้ ระบบไฟฟ้า การจัดการขยะ ระบบสื่อสาร และความต้องการเพิ่มเติมในด้านสาธารณูปโภค

๔.๒ วิเคราะห์ผังบริเวณปัจจุบันในด้านต่าง ๆ วิเคราะห์สภาพการใช้งานของสิ่งอำนวยความสะดวก วิเคราะห์ผู้ใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตบริการ ความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์กลุ่มต่าง ๆ มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดให้มีขึ้นในพื้นที่ เช่น รูปแบบกิจกรรมนันทนาการที่เกิดขึ้นจริงและที่ต้องการ กิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม. ๓ (เกาะกระดาน) เช่น ศักยภาพพื้นที่ การแบ่งเขตการจัดการ ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาด จำนวน รูปแบบ วัสดุ สภาพ ของอาคารสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางสัญจร

๔.๓ นำข้อมูลในด้านต่าง ๆ มาสังเคราะห์เพื่อนำไปจัดทำผังปัจจุบัน ผังวิเคราะห์การใช้พื้นที่ ผังแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ ผังรื้อถอน และออกแบบวางผังบริเวณใหม่โดยเน้นการแบ่งเขตพื้นที่ การใช้ประโยชน์ การเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์ระหว่างอาคารและกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว รวมถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ กำหนดตำแหน่งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่

กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอย่างเป็นระบบ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเพื่อให้ได้มาซึ่งผังปรับปรุง พร้อมทั้งกำหนดตำแหน่งและจำนวนของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรม การใช้ประโยชน์ กำหนดรูปแบบออกแบบอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ การใช้ประโยชน์ในการให้บริการนักท่องเที่ยวและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม.๓ (เกาะกระดาน) อย่างเป็นระบบ

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลการศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ศึกษา ๒ บริเวณ คือ

๕.๑ บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม (หาดฉางหลวง) มีขนาดพื้นที่บริการประมาณ ๕๖๗ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศ บริเวณนี้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ เป็นหาดทรายทอดยาวหาดฉางหลวง และสนทะเลตามธรรมชาติอันสวยงาม มีจุดเด่นที่สำคัญคือเขาแบนะ สภาพพืชพรรณมีป่าชายเลน แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเขาแบนะ พบสัตว์ป่าที่สำคัญ คือ พะยูม รูปแบบการท่องเที่ยวทั้งแบบพักค้าง และเข้าไป-เย็นกลับ กิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่ ชมวิว/ถ่ายรูป เล่นน้ำ ทางเดินที่พิกแรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑๑,๙๕๐ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑๒,๙๘๐ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวน ๙๓,๑๔๗ คน ระบบสาธารณูปโภค ระบบน้ำประปาภูเขา ไฟฟ้าเข้าถึง เส้นทางสัญจรสะดวก

สภาพพื้นที่บริเวณที่ทำการฯ ด้วยพื้นที่ที่ราบ เข้าถึงสะดวก จึงมีรายการสิ่งก่อสร้างจำนวนมากประมาณ ๔๑ รายการ เช่น ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บ้านพักเจ้าหน้าที่ ห้องน้ำ-ห้องสุขา เป็นต้น ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ แต่มีบางส่วนที่ชำรุด หรืออยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมผิวดิน การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Zoning) โดยรวมมีความชัดเจนเกาะกลุ่มอาคาร แต่ในบางโซน ยังมีความกระจัดกระจายปะปนกัน ดังนั้น จึงควรได้รับการปรับปรุงผังบริเวณใหม่ ผังวิเคราะห์พื้นที่ ผังแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ (Zoning) ผังรื้อถอน และผังปรับปรุง โดยกำหนดลงในผังบริเวณว่าอาคารใดควรดำเนินการรื้อถอนหรือปรับปรุงอาคาร ซ่อมแซมให้เหมาะสมต่อไป พร้อมแบบแปลนและประมาณราคาปร.๔ ปร.๕ ของสิ่งก่อสร้าง

จากการพิจารณาผังปรับปรุง เพื่อให้เกิดการวางผังบริเวณ (Site planning) ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และเป็นไปตามหลักการจัดการพื้นที่ จึงสามารถสรุปรายการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องดำเนินการ ดังนี้

๑) สิ่งก่อสร้างที่ควรดำเนินการรื้อถอน คือ ด่านเก็บค่าบริการ บ้านพักเจ้าหน้าที่ ฐานสิ่งก่อสร้างเดิมที่ชำรุด โรงจอดรถ (ชั่วคราว) โรงซ่อมบำรุง และโรงซักรีด

๒) สิ่งก่อสร้างที่ควรดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซม/ปรับการใช้งาน คือ ที่ทำการอุทยานฯ (เดิม) ปรับปรุงซ่อมแซมและปรับการใช้งานเป็นบ้านพักเจ้าหน้าที่ อาคารอเนกประสงค์ ปรับปรุงซ่อมแซมและปรับการใช้งานเป็นร้านค้า ร้านค้าชำรุด ปรับการใช้งานเป็นอาคารบริการทางเดินเท้า และอาคารสายตรวจส่วนกลางประจำอุทยานฯ (Smart Patrol) ปรับการใช้งานเป็น อาคารร้านค้าสวัสดิการ

๓) สิ่งก่อสร้างที่ต้องดำเนินการก่อสร้างใหม่ – ปรับปรุง คือ ชุดอาคารค่ายเยาวชน และ บ้านพักวิทยากร ด้านเก็บค่าบริการ โรงซักรีด โรงซ่อมบำรุง โรงจอดรถ และบ้านพักเจ้าหน้าที่

๕.๒ บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมที่ จม. ๓ (เกาะกระดาน) มีขนาดพื้นที่ บริการประมาณ ๑๒.๖๗ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศ บริเวณเกาะกระดานเป็นเกาะกลางทะเลอันดามัน ที่มี ลักษณะเหมือนภูเขาทำลูกเรียงตัวติดต่อกันตามแนวเหนือใต้ พื้นที่เป็นที่ลาดเชิงเขา และพื้นที่ชายหาด รูปแบบการท่องเที่ยวทั้งแบบพักค้าง และเข้าไป-เย็นกลับ กิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่ ชมวิว/ถ่ายรูป เล่นน้ำ/ดำน้ำ ทางเดินที่พักร่ม สัตว์ป่าที่สำคัญ ปะการังต่าง ๆ หอยมือเสือ พะยูน สัตว์ทะเลต่าง ๆ สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑๕,๙๕๐ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวน ๓,๑๙๓ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวน ๓,๘๑๖ คน การเข้าถึงพื้นที่ นั่งเรือจากท่าเทียบเรือหาดปากเมง ระยะทาง ๒๔ ก.ม. ใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง นั่งเรือจากท่าเทียบเรือควนตุงกู ระยะทาง ๑๖ ก.ม. ใช้เวลาประมาณ ๔๐ นาที ระบบสาธารณูปโภค ระบบน้ำ ใช้น้ำฝน ขาดแคลนช่วงเดือนมีนาคม เมษายน พฤษภาคม ระบบไฟฟ้าใช้ไฟปั่น

สภาพพื้นที่บริเวณหน่วยพิทักษ์ฯ ที่ จม.๓ (เกาะกระดาน) จุดเด่นของพื้นที่ เกาะที่สวยงาม หาดทรายขาวเนียนละเอียด มีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศปะการัง ฝูงปลาในแนวปะการังที่สวยงาม เช่น ปลาการ์ตูน ปลานกแก้ว เป็นต้น และเกาะกระดานยังเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อ “เกาะแห่งความรัก” เนื่องจากเป็นเกาะที่ใช้ในการจัดงานวิวาห์ได้สมูท บนเกาะมีรายการสิ่งก่อสร้าง ประมาณ ๑๘ รายการ เช่น ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ บ้านพักเจ้าหน้าที่ ห้องน้ำ-ห้องสุขา เป็นต้น ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพชำรุด ไม่ได้ใช้งาน การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Zoning) โดยรวมไม่มีความชัดเจน มีความกระจัดกระจายปะปนกัน ดังนั้น จึงควรได้รับการปรับปรุงผังบริเวณใหม่ ผังวิเคราะห์พื้นที่ ผังแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ (Zoning) ผังรื้อถอน และผังปรับปรุง โดยกำหนดลงในผังบริเวณว่า อาคารใดควรดำเนินการรื้อถอนหรือปรับปรุงอาคาร ซ่อมแซมให้เหมาะสมต่อไป พร้อมแบบแปลนและ ประมาณราคา ปร.๔ ปร.๕ ของสิ่งก่อสร้าง

จากการพิจารณาผังปรับปรุง เพื่อให้เกิดการวางผังบริเวณ (Site planning) ที่เหมาะสม กับสภาพพื้นที่ และเป็นไปตามหลักการจัดการพื้นที่ จึงสามารถสรุปรายการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้อง ดำเนินการ ดังนี้

๑) สิ่งก่อสร้างที่ควรดำเนินการรื้อถอน คือ บ้านพักเจ้าหน้าที่ บ้านพักนักท่องเที่ยว ๑ ห้องนอน บ้านพักนักท่องเที่ยว ๒ ห้องนอน ห้องน้ำ-ห้องสุขาหญิง ห้องน้ำ-ห้องสุขาชาย ศาลา อเนกประสงค์ โรงครัว และหอสังเกตการณ์

๒) สิ่งก่อสร้างที่ควรดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซม/ปรับการใช้งาน คือ ศาลา ๘ เหลี่ยม ปรับการใช้งานเป็นห้องเก็บพัสดุ ศาลา ๘ เหลี่ยม ปรับการใช้งานเป็นห้องระบบไฟฟ้า บ้านพัก นักท่องเที่ยว ๑ ห้องนอน ปรับการใช้งานเป็นบ้านพักเจ้าหน้าที่ ปรับการใช้งานบ้านพักหัวหน้าหน่วย พิทักษ์ฯ ปรับการใช้งานบ้านพักรับรอง และป้อมยาม ย้ายตำแหน่งไปอยู่บริเวณด้านหน้าหอดูดาวเทียม

๓) สิ่งก่อสร้างที่ต้องดำเนินการก่อสร้างใหม่ – ปรับปรุง คือ ห้องน้ำ-ห้องสุขาหญิง ชาย ระเบียบทางเดิน การปรับปรุงภูมิทัศน์ และหอสังเกตการณ์

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ การวางผังบริเวณ เพื่อให้ได้มาซึ่งผังปัจจุบัน ผังวิเคราะห์การใช้พื้นที่ ผังแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ ผังรื้อถอน และผังปรับปรุง พร้อมทั้งกำหนดตำแหน่งและจำนวนของสิ่งอำนวยความสะดวก

ความแตกต่าง ๆ ที่สอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมโดยเน้นถึงการแบ่งเขตพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม การเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์ระหว่างอาคาร กำหนดตำแหน่งของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับ กิจกรรม ลักษณะภูมิประเทศ และสภาพพื้นที่ การใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยว และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม .๓ (เกาะกระดาน) อย่างเป็นระบบ

๖.๒ การวางแผนผังบริเวณในเขตบริการที่จัดทำขึ้นมานั้น สามารถเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ การอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ และหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม .๓ (เกาะกระดาน) เพื่อนำไปใช้เป็นผังแม่บทเพื่อการออกแบบสิ่งก่อสร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในพื้นที่ให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น ตอบสนองต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว อำนวยประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และยังช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนา การท่องเที่ยวได้อีกด้วย

๖.๓ การมีแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน มีความพร้อมของผังบริเวณ แบบแปลน พร้อมประมาณราคา ปร.๔ และปร.๕ ของสิ่งก่อสร้าง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรองรับการ สนับสนุนงบประมาณปกติ งบประมาณเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ และจากหน่วยงานต่าง ๆ

๖.๔ เป็นแนวทางในการนำไปใช้ในอุทยานแห่งชาติอื่น

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ การวางแผนผังบริเวณสิ่งก่อสร้างเพื่อจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม บริเวณที่ทำการ อุทยานแห่งชาติและหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติฯ ที่ จม .๓ (เกาะกระดาน) มีขั้นตอนการดำเนินการที่ ต้องผสมผสานความรู้ทั้งทางด้านวิชาการป่าไม้และความรู้ด้านสถาปัตยกรรม โดยต้องมีการสำรวจลงพื้นที่จริง และนำผลการสำรวจดังกล่าวมาวิเคราะห์สภาพพื้นที่ทั้งในด้านศักยภาพและข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผังบริเวณที่เป็นผังปัจจุบัน ผังวิเคราะห์พื้นที่ ผังแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อนำไป ถึงผังรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้าง และผังปรับปรุง

๗.๒ ในการดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์พื้นที่ ต้องมีการพิจารณาร่วมกับหัวหน้าอุทยาน แห่งชาติ เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ และต้องสังเกตพฤติกรรมนักท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำผังบริเวณได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๗.๓ ต้องมีความต่อเนื่อง และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เต็มที่ พร้อมทั้งยึดถือปฏิบัติเป็นไป ตามกรอบแนวคิดในการพัฒนาที่ระบุไว้ในผังบริเวณ

๗.๔ ในการออกแบบสิ่งก่อสร้างเพื่อความกลมกลืนและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ สามารถ เสริมสร้างประสบการณ์ที่มีคุณภาพให้กับนักท่องเที่ยว ตามช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการที่พึงได้รับ และ ส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความยุ่งยากและท้าทายความสามารถของผู้ออกแบบมาก

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ ข้อจำกัดทางด้านสภาพภูมิประเทศที่หลากหลายทำให้การลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเป็นไปได้ ค่อนข้างยาก การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา สภาพภูมิอากาศ และภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงาน ทำให้การทำงานดำเนินไปได้ค่อนข้างช้ากว่าที่ควรจะเป็น

๘.๒ ผังบริเวณที่ได้ดำเนินการจัดทำขึ้น มักจะไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากยังมียังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญอีกหลายประการ เช่น นโยบายการโยกย้ายหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ทำให้การทำงานของหัวหน้าอุทยานแห่งชาติไม่มีความต่อเนื่อง ทักษะคติในแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ส่งผลต่อการนำผังบริเวณไปใช้ประโยชน์ ขาดการสนับสนุนงบประมาณ การติดตามประเมินผลในระยะยาว เป็นต้น

๘.๓ การขึ้นทะเบียนสิ่งก่อสร้างเดิมของอุทยานแห่งชาติยังไม่ครบถ้วน เนื่องจากก่อสร้างมาเป็นระยะเวลานาน สภาพสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่เดิมค่อนข้างหนาแน่นประกอบกับสภาพพื้นที่ราบที่มีอยู่อย่างจำกัดของพื้นที่และใกล้แหล่งน้ำ ทำให้ยากต่อการปรับเปลี่ยนตำแหน่งที่ตั้งหรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ การจัดการพื้นที่การใช้ประโยชน์และออกแบบวางผังบริเวณในพื้นที่อุทยานแห่งชาติในปัจจุบัน ต้องใช้ความรู้ทั้งในด้านป่าไม้และด้านการออกแบบ จึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรม และวิศวกรรมร่วมดำเนินการจัดทำผังบริเวณ เพื่อให้การพัฒนาอุทยานแห่งชาติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๙.๒ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อนำมาออกแบบ ปรับปรุงสิ่งก่อสร้าง สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสมสำหรับทุกคน (Universal Design) ให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์และใช้ได้จริง

๙.๓ เมื่อมีการสำรวจและออกแบบวางผังบริเวณในอุทยานแห่งชาติ โดยมีการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เขตบริการชัดเจน เช่น เขตบริการนักท่องเที่ยว เขตนันทนาการ เขตปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ เขตบ้านพักเจ้าหน้าที่ แล้วนั้น อุทยานแห่งชาติควรนำกรอบแนวคิดในการพัฒนาที่กำหนดไว้ในผังบริเวณมาบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๙.๔ การวางผังบริเวณจะต้องคำนึงถึงขั้นตอนการก่อสร้างด้วย หมายถึง การคาดการณ์ถึงโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การขยายตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ในการจัดทำผังบริเวณจึงต้องมีการเตรียมพื้นที่บางส่วนไว้รองรับการขยายตัวในอนาคต

๙.๕ พยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น กิจกรรมแต่ละอย่างและผู้ใช้แต่ละกลุ่มบางครั้งมีความต้องการที่ขัดแย้งกัน จึงควรพิจารณาตำแหน่งของเขตกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กัน

๙.๖ ในการวางผังบริเวณ นอกจากการกำหนดเขตและแบ่งแยกกิจกรรมแล้วจะต้องพิจารณาระบบการสัญจรในพื้นที่ด้วย ได้แก่ เส้นทางถนน ทางเท้า ทางระบายน้ำ ทางรถจักรยาน เส้นทางสำหรับรถบริการ การตัดถนนเข้าไปในพื้นที่ซึ่งอาจมีแต่ข้อดีเสมอไป จะต้องคำนึงถึง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น อันตรายจากยวดยานพาหนะ ผลกระทบทางทัศนียภาพกับสภาพธรรมชาติเสี่ยง กลิ่น คิว้น ผลกระทบต่อระบบนิเวศในบริเวณนั้น เส้นทางสัญจรมีความสำคัญในการวางผังบริเวณมากและถือเป็นปัจจัยหลักในการเข้าถึงพื้นที่ด้วย

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

- (๑)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) Assistant ผศ.ดร. นพรัตน์ (ผู้ขอประเมิน)
(.....นางสาวศศิกานต์ บุญเมือง.....)
(ตำแหน่ง).....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....
วันที่...../ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๗ /

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
(นางสาววิไลดา ยุติวงศ์)
(ตำแหน่ง) นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
วันที่...../ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๗ /

(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)
(ลงชื่อ).....
(นายธนกร ประทวนชัย)
(ตำแหน่ง) รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
วันที่...../ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๗ /

(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง..โครงการไลน์อัจฉริยะเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (Smart LINE Official for Communication and Tourism in Protected Area)

๒. หลักการและเหตุผล

ตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของโควิด ๑๙ ภาคการท่องเที่ยวไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงและผันผวนตามสถานการณ์การแพร่ระบาดและมาตรการของภาครัฐ โดยเฉพาะช่วงล็อกดาวน์ที่จำกัดการเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม หลังจากสถานการณ์เริ่มบรรเทาลง ภาครัฐมีมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ และเริ่มเปิดประเทศในช่วงปลายปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ในครึ่งแรกของปี ๒๕๖๕ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย กลับมาอยู่ที่ประมาณ ๙๓ ล้านคน หรือ ๔๐% ของช่วงก่อนโควิด ๑๙ ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติ กลับมาอยู่ที่ประมาณ ๒ ล้านคน หรือราว ๕% ของช่วงก่อนโควิด ๑๙ การท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งพื้นที่อนุรักษ์ทั้งอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หน่วยต้นน้ำ สวนรุกชาติ สวนพฤกษศาสตร์ ฯลฯ ได้รับความนิยมและมีอุปสงค์ของการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อีกทั้งรัฐบาลและองค์กรปกครองท้องถิ่นยังสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติใหม่ ๆ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดการบริการต่าง ๆ โดยมุ่งหวังประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อท้องถิ่นและภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาดังกล่าวก็นำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย ทั้งมิติสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และ สังคม ดังที่ปรากฏให้เห็นในสื่อต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์เพิ่มมากขึ้น ก็จะมีปัญหาพฤติกรรม นักท่องเที่ยวที่ไม่พึงประสงค์ตามมาเป็นจำนวนมาก นำไปสู่ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งนักสังคมวิทยาได้ศึกษาและวิจัยพบว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสร้างผลกระทบได้มากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยว การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนที่เข้ามาในพื้นที่อนุรักษ์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบังคับ กฎ ระเบียบปฏิบัติ และข้อกฎหมายในการปฏิบัติตนในพื้นที่พื้นที่อนุรักษ์ ตลอดจนสร้างความตระหนักถึงผลกระทบของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่สำรวจและวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ และความต้องการของนักท่องเที่ยว จึงควรกำหนดให้มี “โครงการไลน์อัจฉริยะเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (Smart LINE Official for Communication and Tourism in Protected Area)” ขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการข้อมูลเบื้องต้นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์แก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนการรณรงค์เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์อย่างถูกวิธี ก่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และอื่น ๆ ฯลฯ อันจะก่อให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืน จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ โดยใช้ช่องทาง LINE Official Account สื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่หลากหลายได้เป็นจำนวนมาก โดยมีผู้ให้บริการ

ที่เป็นเพื่อนกับ Protected Area Official Account ด้วยลักษณะของรูปภาพ หรือข้อความ ที่กระชับ โดดเด่นและเข้าใจง่าย ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับการสื่อสารชี้แจง ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ วิถีปฏิบัติและข้อห้ามเมื่อเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ และการแจ้งเตือนภัยต่าง ๆ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจในกฎระเบียบของพื้นที่อนุรักษ์ และตระหนักถึงผลกระทบของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้สามารถเชื่อมระบบการจองเข้าท่องเที่ยวและใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ รวมทั้งการจองบ้านพักออนไลน์อีกด้วย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หรือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ ๓ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ระดับพื้นที่ และท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไปยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism) ตัวอย่างการดำเนินการตามกลยุทธ์ เช่น ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีบริหารจัดการนักท่องเที่ยว ส่งเสริมความสมบูรณ์แก่สิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ส่งเสริมการอนุรักษ์และต่อยอดทรัพยากรสินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทยด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย มีตัวชี้วัดสำคัญ เช่น จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานความยั่งยืนในระดับสากล (Global Sustainable Tourism Criteria : GSTC) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๗๐ มูลค่าการลงทุนและสัดส่วนสะสมทุนถาวรเพื่อการท่องเที่ยวในมิติวัฒนธรรมต่อมูลค่าการสะสมทุนด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ในปี ๒๕๗๐ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนไปสู่ยุค next normal ทำให้มีการปรับใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารเพิ่มขึ้น เน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และจากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในประเทศไทย ปี พ.ศ.๒๕๖๐ ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พบว่าคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย ๖ ชั่วโมง ๓๐ นาทีต่อวันสำหรับวันธรรมดา และ ๖ ชั่วโมง ๔๘ นาทีต่อวันสำหรับวันหยุด จากผลการสำรวจยังชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมการใช้งานผ่าน อินเทอร์เน็ต อันดับหนึ่ง คือ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ไม่ว่าจะเป็น ไลน์ (Line) เฟซบุ๊ก (Facebook) อินสตาแกรม (Instagram) ยูทูบ (YouTube) เป็นต้น ซึ่งมีมากถึงร้อยละ ๘๖.๙๐ ของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

โดยรูปแบบการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของพื้นที่อนุรักษ์ในปัจจุบัน มีเพียงทางเว็บไซต์ “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” <http://portal.dnp.go.th> ทางเฟซบุ๊กแฟนเพจสำนักบริหารพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง สำนักอุทยานแห่งชาติ สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า หรือของอุทยานแห่งชาติต่าง ๆ สายด่วน ๑๓๖๒ และทางช่องทางอื่น ๆ ฯลฯ

ดังนั้น หากการเพิ่มช่องทาง LINE Official เข้าไปอีกทางหนึ่ง จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารที่ถึงตัว เป็นการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจ เป็นข้อมูลให้นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปได้ตัดสินใจ วางแผน เรียนรู้ เตรียมตัว ก่อนการเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์อย่างเป็นระบบต่อไป

แนวความคิด

โครงการไลน์อัจฉริยะเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (Smart LINE Official for Communication and Tourism in Protected Area) เป็นการใช้ประโยชน์ระบบไลน์เพื่อการสื่อสาร

และประชาสัมพันธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) เรื่องที่ ๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์เพื่อสร้างเศรษฐกิจจากนิเวศบริการอย่างยั่งยืน

โดยกำหนดสถานที่ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลในพื้นที่อนุรักษ์ทั่วประเทศ ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจะดำเนินการโดยสรุป ดังนี้

๑. ขั้นการวางแผนโครงการ (Project Planning)

โดยเขียนแผนโครงการจัดจ้างบริษัทเข้ามาดำเนินการวางระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ (Chat Bot)

๒. ขั้นการบริหารโครงการ (Project Implementation)

๒.๑ จัดตั้งคณะทำงานโครงการ เพื่อกำกับดูแลและเร่งรัดโครงการให้เป็นไปตามแผนงานโครงการ

๒.๒ จัดทำระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ทั่วประเทศ ที่ใช้ในการตอบคำถาม ที่นักท่องเที่ยวนิยมนาม ระบบสร้างข้อความตอบกลับที่ถามตอบบ่อย ๆ กิจกรรม เนื้อหาอันเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (Line Application) ตามที่คณะกรรมการโครงการกำหนดไว้

๒.๓ จัดประกวดออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์ (LINE Sticker) เพื่อใช้ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์

๒.๔ ทดสอบและปรับปรุงระบบ และประชาสัมพันธ์และเปิดตัวโครงการและดำเนินโครงการ

๒.๕ การบริหารโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนด กำหนดค่าเช่าระบบ ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ที่มาเป็นแอดมินรายเดือน หรือจ้างเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นระบบ

๓. ขั้นการประเมินผลโครงการ (Project Evaluation)

ประเมินผลความสำเร็จโครงการ สำนวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่ใช้บริการ และจัดทำรายงานสรุป

ข้อเสนอแนะและข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๑. สำนักที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการมอบหมายให้หน่วยงานประจำภายในสำนักดำเนินการให้เป็นงานประจำ เพื่อทำการอัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และนำเสนอเนื้อหา สารที่น่าสนใจตามยุคตามสมัยให้ทันเหตุการณ์

๒. ควรมีการสำรวจความพึงพอใจในการใช้ระบบ เพื่อมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริงต่อไป

๓. ควรมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ภายในของทุกสำนัก เกี่ยวกับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ เพื่อใช้โปรแกรม LINE Official ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป ในการใช้ประโยชน์และท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์

๔.๒ เพื่อประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์มาช่วยในการบริหารจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ New Normal ให้สอดคล้องกับยุคสมัยในปัจจุบัน ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ที่พัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๓ เพื่อสร้างพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่พึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ และข้อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่อนุรักษ์ เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีระบบไลน์อัจฉริยะเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการ จำนวน ๑ ระบบ

๕.๒ นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์มีระบบการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยเข้ามาเป็นสมาชิกและใช้ประโยชน์จากโปรแกรมไลน์อัจฉริยะอย่างเป็นระบบ ไม่น้อยกว่าปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

๕.๓ นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ มีความรู้ความเข้าใจ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนดของพื้นที่อนุรักษ์ และปฏิบัติตามถูกต้องตามที่กำหนดไว้ โดยมีผู้กระทำผิดลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของปีที่ผ่านมา

๕.๔ นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ มีความพึงพอใจในการสื่อสารทำความเข้าใจผ่านโปรแกรมไลน์อัจฉริยะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของสมาชิกไลน์อัจฉริยะทั้งหมด

(ลงชื่อ).....AA ทนงค์ งามเมือง.....

(.....นางสาวศศิกันต์ บุญเมือง.....)

วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๓

ผู้ขอประเมิน